

PROCÉS AL PROCÉS

COM PROCLAMAR

LA INDEPENDÈNCIA DE CATALUNYA

Per DAVID RAVENTÓS

Índex de matèries

Per què es URGENT: Motius jurídics, econòmics, culturals, sentimentals
Accions d'Espanya contra la independència de Catalunya
Com veu Espanya la independència i com l'evita i ho impedeix.
Infiltració i/o col·laboracionisme
Reprimir-la militarment
Desactivar majoria independentista fent actuacions de falsa bandera
Fer irrellevant el que vol el poble
Exemples de infiltració al món. Casos històrics
al món.
a Espanya.
a Catalunya.
Fem HISTÒRIA
Com veu el món la independència de Catalunya
Què generaria la independència
Com es pot fer
La independència es pot PROCLAMAR per dues vies
Col·laboracionisme de partits i persones: a Catalunya, a Espanya, a Europa
Casos històrics d'infiltració
L'ESTAT ESPANYOL EN ALERTA
Com volen rebentar el Procés
Joan Vives i Solervicens
Mitjans de Comunicació a Catalunya
PODEMOS per a rebentar la independència
RESUM DE LA SITUACIÓ DEL PROCÉS - Maig del 2016
Desmuntar la piràmide espanyola. Construir el multi-nivell català
Com declararàs tu la independència de Catalunya. Multinivell aplicat a la política. Revolució meritocràtica. Blindar infiltracions.
Com ho farem: detall numèric
DUI al Parlament
Què has de fer tu per assolir i accelerar la independència
LA INEVITABLE INDEPENDÈNCIA DE CATALUNYA

MOTIUS JURÍDICS

Catalunya es una NACIÓ. Molt abans que Espanya. Es podria fer la Independència amb la llei a la mà. Simplement demanant l'anul·lació del Tractat d'Utrecht per el qual ens haurien de retornar el que ens van arrabassar: la sobirania, el territori, les lleis, institucions i Constitucions (aquestes s'haurien d'actualitzar) donat que ja érem un Estat i una nació molt abans. Per tant de primer anul·lar dit Tractat i després reclamar a Gran Bretanya i als Estats Units, com estats successors del regne d'Anglaterra del 1705, el compli-

ment del TRACTAT DE GÈNOVA del 20-6-1705 que garantia la defensa per la força de les Constitucions Catalanes al Principat. Si no volen fer memòria, nosaltres sí. És indecent proposar un referèndum que a totes vista es vol fer per perdre'l, i això en el suposat que el poguéssim fer.

Les nostres lleis sempre han estat molt més progressistes que les de l'Estat Espanyol.

No volem que ens segueixin impugnant i recurrent lleis molt més justificades que les que ens imposen en totes les matèries: Ensenyament, Sanitat, Pobresa energètica, etc.

La pertinença de l'Estat Espanyol a organitzacions internacionals com la OTAN i la Unió europea, amb clara cessió de sobirania, posen Catalunya en una posició de submissió d'un estat vassall amb la qual cosa, malgrat els avantatges i garanties democràtiques que ens aporta, té un cost important: no som representats a les taules de decisió. Catalunya és avui vassall d'un estat vassall, és una entitat terciària.

Catalunya decideix menys que una regió de Noruega o d'Islàndia que mai s'hagi conceptuat a sí mateixa com a nació. Apart, negociar amb algú que et va a la contra i que és a 600 quilometres de distància, és ineficax i ha creat una excusa absolutòria per els governants catalans que, escudats amb "Espanya ens roba", s'espolsen totes les responsabilitats de gestió, siguin o no justificades per l'espoli i per la manca de sobirania.

MOTIUS ECONÒMICS

Espoli de 16 mil milions d'euros a l'any.

Malbaratament d'aquests diners en obres faraòniques catastròfiques mentre es van degradant les nostres infraestructures: RENFE, autopistes de peatges, corredor mediterrani, obres al Port de Barcelona aturades amb gran detriment de les nostres exportacions i importacions, etc.

Retallades impossibles carregant-se la millor Sanitat pública, l'Ensenyament, Dependència, Investigació, etc.

Només cal donar una ullada a les balances fiscals.

Posant en perill la petita i la mitjana empresa catalana, i el futur dels nostres fills i nets en una Catalunya empobrida i saquejada.

MOTIUS CULTURALS

Constants resolucions contra la nostra llengua, cultura, Institucions, tradicions, etc.; mitjans públics, teatre, cinema, doblatges, etc. Sense poder protegir i donar solidesa a la nostra pròpia llei d'EDUCACIÓ, d'UNIVERSITATS, d'INVESTIGACIÓ,

Es una constant lluita per conservar les nostres arrels i això impedeix que puguem emprar el temps en coses que realment i en l'actualitat són molt importants. Perquè sempre hem d'estar defensant drets fonamentals de la nostra llengua i cultura. Hi ha constants resolucions contra la nostra llengua, cultura, Institucions, tradicions, etc.

Sense un Estat propi que protegeixi la nostra llengua i cultura, aquestes aniran quedant residuals, com ha passat a Irlanda, que amb 400 anys de dominació anglesa el seu idioma ha quedat com quelcom folklòric i residual. Veus els noms dels carrers en dues llengües que la major part d'irlandesos desconeixen perquè només parlen anglès. Cap a l'interior i als pobles encara es pot escoltar parlar gaèlic, però desgraciadament aquest no es l'oficial que es parla arreu encara que comparteixin oficialitat.

MOTIUS SENTIMENTALS

El cansament i la impossibilitat d'entesa amb Espanya.

302 anys de malentesos i hostilitat accelerats pel procés independentista, han generat a ambdues bandes del conflicte un cansament i avorriment en amplies capes de la població.

Hi ha una exageració i excés de presència dels temes de nacionalitat i identitat als mitjans de comunicació tan espanyols com catalans. Els països normals del món parlen de temes internacionals i socials perquè no han d'estar permanentment embrancats en si són o no independents, i haver de protegir la seva llengua del seu propi estat. Ho tenen resolt.

Independent de la llengua i de l'origen dels catalans, se'ns percep com un enemic exterior que cal minoritzar, homogeneïtzar i eliminar.

Cal afegir la immensa frustració que patiran milions de catalans que creuen que la independència és a tocar com és normal pensar quan els independentistes som capaços de mobilitzar milions de persones al carrer i tenim majoria absoluta al Parlament. I tot i això, per causes que no son de fàcil explicació, no obtenim la independència.

Les represàlies de l'Estat Espanyol: un cop constatat que som incapaços d'obtenir la independència tot i tenir **tot a favor per a tenir-la**, Espanya ens ofega econòmicament i cultural. Si ara el procés fracassa ens perdran el respecte o la por que puguin tenir dels catalans, així que s'accelerará el procés de destrucció absoluta de la nació catalana, i estarem pitjor que estàvem, tot i que ho disfressin amb almoines i pactes fiscals que no acompliran i només serviran per dissimular mentre dia rere dia ens arruïnen.

Podem triar entre ser una nació com Dinamarca o Holanda, o una regió com Murcia o La Rioja. Només tu decideixes el futur de Catalunya.

COM VEU ESPANYA LA INDEPENDÈNCIA DE CATALUNYA. Què fa Espanya per impedir que Catalunya sigui independent com tu vols. Terminologia enganyosa aplicada al procés.

Com es evident, l'Estat Espanyol s'oposa frontalment a la Independència de Catalunya pels motius econòmics, identitaris i culturals abans esmentats. El que Catalunya hi guanya amb la Independència, Espanya ho perd; per tant és lògic, i entra dins la lògica de la política, que faci el que estigui en les seves mans per impedir-ho. Ens estem enfrontant als interessos de l'Estat Espanyol.

L'estat responsable del **genocidi d'Amèrica, la Inquisició, el Franquisme, els GAL**. No és possible negociar res amb aquest estat. I això és tan evident que no és intel·lectualment acceptable entre persones d'intel·ligència normal i de pensament lliure que els líders dels partits i organitzacions independentistes, o els directors de mitjans de comunicació catalans, no ho sàpiguen. Així és que quan algun líder polític parla de negociar amb Espanya abans de la Independència, t'està enganyant. Quan algú et parla de revolució dels somriures, ens pren per beneïts. Quan algú parla de fer una Independència **win-win** amb Espanya, s'està aprofitant del fet que la majoria dels catalans no hi entenem de política i ens refiem dels nostres polítics i de les nostres organitzacions.

Malauradament, els nostres polítics ens han enganyat els darrers 5 anys amb impunitat, perquè els partits polítics controlen tots els mitjans de comunicació i les organitzacions independentistes catalanes. És una veritat dura i que no tothom pot pair al mateix temps. Però no per això deixa de ser una veritat irrefutable i demostrada. Una veritat que molts catalans com tu hem descobert i que ens hem compromès a fer arribar al darrer racó de Catalunya. No hi ha una sola possibilitat que aquesta veritat no sigui universalment coneguda en les properes setmanes o mesos. L'única decisió que has de prendre és si ens ajudes a fer que la veritat es difongui més ràpidament i ets un activista per a la Independència, o et limites per mandra, per por o per interessos personals a ser un espectador passiu del procés o un llast que el retardi.

El poble de Catalunya després de la Independència sabrà posar a cadascú al lloc que li correspon. Aclarit aquest aspecte rellevant de l'anomenat **procés independentista**, analitzem racional i exhaustivament les actuacions de l'Estat Espanyol, que disposen de tots els medis econòmics i personals, sense tenir cap limitació moral ni legal en la defensa dels seus interessos nacionals al 2016.

Constatem quina és la realitat a Catalunya, i les maneres que té l'Estat Espanyol d'impedir que una majoria independentista declari la Independència de Catalunya.

1) **reprimir** militarment o antidemocràticament la independència de Catalunya .

2) **desactivar** la majoria independentista mitjançant la creació d'organitzacions terroristes suposadament independentistes, mitjançant ofertes de finançament i reconeixement nacional i cultural i de l'autogovern

de Catalunya. Retardar injustificadament la declaració d'independència per convertir la majoria independentista en minoria.

3) **fer irrellevant** el que vol el poble de Catalunya. Impedir que la majoria independentista arribi mai a declarar la independència. Com? Mitjançant engany i infiltració dels partits, organitzacions i mitjans de comunicació independentistes per tal que no s'acabi mai de declarar la independència per 'errades' pròpies, retardant les coses, o utilitzant instruments no vàlids per a la independència, com processos participatius o desconexions que no són termes reconeixibles internacionalment i no porten a la independència.

1.a) Reprimir militarment la Independència de Catalunya és impossible tenint en compte que Espanya és membre de la Unió Europea; suposaria l'expulsió fulminant de l'Estat Espanyol de la Unió Europea, la fallida i la condició de pària internacional. No és una possibilitat real. Quan es fa menció des d'Espanya a accions d'aquest tipus, es fa per espantar als porucs i enganyar a la majoria. El pitjor de tot són els perfils falsos i les persones reals infiltrades a l'independentisme que fan córrer aquestes fal·làcies per les xarxes socials, els mitjans de comunicació o el carrer.

1.b) Negar la possibilitat democràtica d'expressar la voluntat d'Independència de Catalunya. Aquesta possibilitat es impossible pels motius explicats al punt anterior i un afegit de política internacional recent. A Escòcia han fet un referèndum al 2014, tot i que va ser demostrativament una tupinada que feia impossible la Independència. Algun dia el món ho sabrà. És impossible negar a Catalunya el que el Regne Unit ha atorgat, tot i amb frau, a Escòcia fa no res.

Aclarit el que no pot fer Espanya, i tenint clar que Espanya farà tot el que calgui per tots els camins legals, il·legals, morals o immorals per impedir la Independència, centrem-nos en el que sí que podria fer

Espanya, que no es pot permetre que la majoria independentista existent avui a Catalunya declari la Independència i **no pot reprimir-nos ni militarment ni antidemocràticament**. Per tant, haurà de desinflar la majoria independentista per tal que la Independència no es produeixi. Això es pot fer de tres maneres, és essencial entendre-ho; que no passin les coses que passarien, i que passin coses que no passarien si el procés avancés cap a la Independència, són proves de que el procés és fraudulent.

2.a) Creació de grups terroristes, suposadament independentistes, que cometin atemptats a Catalunya o a Espanya per tal de fer baixar el suport a la Independència a Catalunya i el reconeixement internacional a la causa catalana. És àmpliament conegut que l'IRA i l'ETA han estat infiltrades abastament pels Estats Espanyol i Britànic i que alguns dels atemptats d'aquestes organitzacions han estat ordenades per aliats infiltrats per fer decaure el suport social amb les mateixes baixes així provocades. A Europa hi ha el precedent confirmat pel Tribunal Suprem italià, i ocultat a la majoria de la població mundial, de la xarxa GLADIO. Aquesta xarxa va ser posada en marxa pels Estats Units amb la finalitat de fer impossible l'arribada al poder de cap partit comunista a la Europa Occidental, i és causant de centenars de morts que van atribuir-se falsament a organitzacions d'extrema esquerra. Si el procés tingues la força que aparenta tenir al carrer amb les mobilitzacions massives i a les urnes amb 72 diputats al carrer, Espanya ja hauria fet servir fons reservats per a crear una organització de bandera falsa. Anys de procés i no ho ha fet, és senyal inequívoca que no necessita fer-ho perquè no hi ha cap possibilitat que el procés, tal com està concebut i dirigit per qui està dirigit, porti a la Independència.

2b) Intent de crear dubtes en els independentistes amb una ofensiva d'"amor per Catalunya" oferint millores fiscals, d'autogovern, i de respecte nacional i per la llengua catalana. Hi hauria un acostament tant en les formes com en el fons. Això no sols no s'ha produït sinó que s'ha produït el contrari amb humiliacions i atacs diaris al nostre finançament, autogovern i identitat. Que això sigui així és demostració que controlen el procés d'una altra manera. Ningú humilia a qui necessita quan aquest li diu que vol marxar, a no ser que sàpiga amb certesa que l'amenaça no es complirà mai, faci el que faci, perquè és una falsa amenaça.

2c) Retardar la Declaració d'Independència fent passar el moment oportú, per tal que, per cansament o per canvis en la conjuntura política i econòmica, el que era majoria en un moment determinat, ho hagi deixat de ser en el moment de fer un referèndum, o que la minorització sigui tan gran que no calgui ni fer referèndum i la declaració unilateral esdevingui impossible materialment per falta de suport popular. Això

si que s'ha donat a Catalunya i de manera clara, exhaurint sempre els terminis màxims, amb un cost econòmic d'uns 50 milions d'euros al dia, però amb el cost molt més gran de deixar passar la millor oportunitat que tindrem mai per a declarar la Independència.

Des que els partits polítics al setembre de 2013 s'han posat al front del procés, els retards intencionats per fer punxar la majoria independentista han estat presents en cada moment determinant del procés, amb la passivitat i la complicitat de les organitzacions i els mitjans de comunicació que han mantingut una omer-tà sobre com la Independència es dessagnava a cada dilació favorable a Espanya.

RESUMINT EL PROCÉS:

---Hi havia compromís de dir la pregunta i data del referèndum abans d'acabar-se el 2013 i van exhaurir el termini fins el 12 de desembre fent la pregunta (doble i tramposa).

---Quan tothom esperava una data anterior al Maig, van posar la del 9 de Novembre.

---Després de Novembre calia esperar una data al primer trimestre per fer eleccions. Doncs no, les van posar al Setembre.

---Un cop acordada la data de les eleccions era d'esperar un acord ràpid per anar junts a les eleccions. Doncs tampoc, es va fer a últim moment al Juliol, perjudicant clarament la campanya.

---Col·laboracionistes de l'estat espanyol coneguts, com Joan Vives i Solervicens (en parlarem mes endavant), situats en el entorn de Junts pel Sí fan campanya de telemàrqueting per debilitar Junts pel Sí i donar la clau a les CUP.

---Destacats líders socials independentistes animen a votar a qualsevol de les dues candidatures, col·laborant així a impedir la majoria absoluta de Junts pel Sí.

- La nit electoral es confirma la victòria dels que volen impedir la Independència ja que han aconseguit que resulti un 62-10 que permet rebentar el procés quan s'estimi oportú.

- Increïblement, des de les CUP i des de Junts pel Sí es coincideix en afirmar que, en no tenir el 50%, el plebiscit s'ha perdut! Costa de creure amb 72 escons (quan només en calen 68)

- Després de les eleccions del 27S calia esperar un ràpid acord d'investidura. Doncs tampoc. 3 mesos posant la por al cos que el procés es moria amb noves eleccions, fins a que 2 hores abans del termini, i miraculosament, apareix la solució: Puigdemont.

- Des de CDC es fa córrer en privat que el procés rebentarà per culpa de les CUP, unes CUP que gent vinculada a Junts pel Sí ha fet créixer!

- Des de les CUP es fa córrer que a Puigdemont li queden 4 dies.

- I llavors un nou retard de 18 mesos en, suposadament, declarar la Independència però....

- ... destacats dirigents de Junts pel Sí ja diuen, per activa i per passiva, que el termini només es orientatiu...

- El procés està tocat de mort a la espera que Espanya decideixi el moment oportú d'escenificar el trencament entre Junts pel Sí i les CUP.

- Noves eleccions on *Podemos* puja i fa numèricament impossible declarar la Independència, cosa que 72 diputats poden fer des del dia següent al 27S i no fan.

És impossible que tants retards, en totes i cadascuna de les fases i moments decisius del procés, injustificats i sempre a favor d'Espanya, que son sempre tolerats i silenciats per l'ANC, l'AMI i l'Òmnium i per tota la premsa independentista, sigui un cas únic a la història de mala sort a favor de l'enemic, o també ho és que tots els nostres polítics, líders d'organitzacions i directores de mitjans d'informació siguin beneïts i que no paren d'equivocar-se en FAVOR de l'enemic. Això és impossible!

Ens trobem davant de quelcom molt freqüent al món i molt dur de pair, però cal recórrer a la frase que Sir Arthur Conan Doyle fa dir a Sherlock Holmes: **“Un cop exclòs allò que es impossible, el que queda, per improbable que sembli, ha de ser necessàriament la veritat”**.

I la veritat és que els Estats que no poden recórrer a la força, i que han triat no cometre actes terroristes de bandera falsa, i que no estan mirant d'atreure amb propostes atractives als independentistes, i que no paren de rebre retards i errades per part del costat SUPOSADAMENT independentista, estan tranquils perquè ho tenen tot CONTROLAT.

Per tant, el que està passant a Catalunya és que no podem ser independents seguint el procés com està dissenyat, perquè qui ha dissenyat el procés es l'Estat Espanyol, i qui executa el procés són col·laboracionistes posats a les cúpules dels partits, organitzacions i mitjans de comunicació, que es limiten a executar les consignes que reben dels serveis secrets espanyols per a obtenir un doble objectiu:

-matar la Independència, i

-mantenir l'aparença de que els nostres polítics treballen per la Independència perquè el poble no descobreixi l'engany, i els passi per sobre declarant la Independència per proclamació popular.

Així que la realitat única i indefugible es que el que està fent Espanya és

3) FER IRRELLEVANT EL QUE EL POBLE DE CATALUNYA VOL i impedir que la majoria independentista arribi mai a declarar la independència mitjançant engany i infiltració dels partits, organitzacions i mitjans de comunicació independentistes

La infiltració és una eina utilitzada des de sempre pels amos del món per obtenir els seus objectius en els països que són formalment democràtics on no poden actuar militarment. Estats Units té objectius a l'Estat Espanyol. El principal dels quals és evitar la Independència de Catalunya, contraria als seus interessos i els de la Unió Europea i l'OTAN.

Un precedent d'infiltració demostrat abastament és la que s'ha fet a tots els partits socialistes europeus per part de la CIA, que enviava els fons mitjançant la Fundació del Partit Socialista Alemany.

Això es va fer per impedir l'accés dels partits comunistes al poder. A Espanya el cas més flagrant és la infiltració de Felipe González, agent de la CIA, que els Estats Units col·loca donant un cop de mà al Congrés de Suresnes el 1974 on s'aniquela l'antic Partit Socialista per crear un partit controlat per ells.

Per això amb l'OTAN tenim l'exemple més clar de com és pot canviar la voluntat d'un país mitjançant la infiltració. La majoria dels ciutadans espanyols era contrari a la permanència a l'OTAN i Felipe González va arribar al poder dient que faria un referèndum per a retirar l'Estat Espanyol de l'OTAN, però en realitat l'objectiu era el contrari. Un cop arribats al govern, van modificar el seu discurs i al final el referèndum es va perdre.

A Catalunya han fet el mateix per assolir allò tan “conde-duque de Olivares” de **“que se consiga el efecto sin que se note el cuidado”**: posen a liderar la majoria independentista gent controlada que impedeix la Independència i que, a sobre, impedeix que se sàpiga el perquè no tenim la Independència, quan tenim majoria suficient per a tenir-la.

Des de la arribada de la pseudodemocràcia, Espanya sabia que algun dia l'amenaça independentista catalana seria un fet, i per tant treballa des de 1975, sinó abans, infiltrant agents espanyols a la societat catalana per tal que, quan l'amenaça independentista sigui imminent, fer arribar els seus a la direcció de partits polítics, organitzacions socials i mitjans de comunicació.

I en creen d'altres amb fons reservats per impedir que independentistes de bona fe puguin arribar a portar la Independència, que ells tenen tots els mecanismes per a impedir. Per tant quan hi ha persones que o de bona fe o perquè són col·laboracionistes espanyols diuen coses com **“qui ens havia de dir fa uns anys que estaríem tan a prop de la Independència”**, cometem una doble errada o engany. No és cert que estem a prop de la Independència. Sols ens ho fan creure.

Però és que no és rellevant que una persona de base a Catalunya cregui que estem a les portes de la Independència. El que és rellevant és que les clavegueres de l'estat espanyol sí que fa 40 anys que saben que

un dia serem a prop de la Independència i per això porten 40 anys fent que creiem en persones, partits i mitjans de comunicació per a tenir-nos tots contents, controlats i enganyats

FEM HISTÒRIA...

Quan al 2010 la sentència del Tribunal Constitucional contra l'Estatut, les consultes per la Independència, l'aparició de Reagrupament i el pas a la política de Joan Laporta, les alarmes van sonar als Serveis Secrets Espanyols. Per això van fer pujar els seus a les cúpules de ERC i CDC, van posar de director de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals un dels seus, van rebentar Reagrupament, van crear Solidaritat i van rebentar Laporta. Van crear l'ANC per neutralitzar les Comissions per les Consultes de la Independència.

És molt fàcil controlar tot l'independentisme. Espanya controla CDC i ERC per la cúpula i també les CUP. Espanya ha posat el president de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, Brauli Duart. I mitjançant els partits, controla l'ANC. I tots els mitjans de comunicació estan dirigits pels partits polítics amb subvencions, subscripcions o publicitat institucional. Els partits poden fer qualsevol aberració, retard o actuació contrària al procés per que tenen la certesa de que cap mitja de comunicació ni cap organització ho denunciarà. És la omertà de la màfia siciliana. Tots de bona fe estem dirigits per gent al servei d'Espanya.

Així és impossible ser independents. Per això alguns de nosaltres, que hem estat amenaçats, difamats, censurats i coaccionats per part de gent que treballa per Espanya, ens hem associat per destapar la infiltració que controla tot els mitjans de comunicació dels partits i de les organitzacions, i ens proposem declarar la Independència en els propers mesos.

Un cop establert que Espanya ha triat el col·laboracionisme, com a estratègia guanyadora per impedir la Independència, entrarem específicament a detallar com s'ha produït la infiltració a Catalunya i posarem exemples històrics.

COM VEU EL MÓN LA INDEPENDÈNCIA DE CATALUNYA. Què en podem esperar. Què és el mínim que necessitem i com ho aconseguirem

És evident que per a que la Independència de Catalunya desplegui plenament els seus efectes és necessari el reconeixement internacional.

Però això no té res a veure amb esperar que cap actor internacional ens ajudi el més mínim a obtenir la Independència. Els estats actuen per interessos, no per simpatia o per justícia o per res que no els beneficiï a nivell econòmic o geopolític o tots dos. Les persones actuen per interessos propis també, i la Independència de Catalunya sols interessa als catalans. És infantilisme pensar que un xinès, un australià, un nord-americà o un suec s'interessa mínimament per la nostra independència.

És fàcil de comprovar aquesta informació. Els independentistes catalans tenim moltíssim més interès en la Independència d'Escòcia, per que tenim activada la sensibilitat independentista. Doncs ni així, perquè el 99,99% de catalans ignora que el referèndum escocès va ser una tupinada infame i que era impossible guanyar, desconeix cap partit independentista que no sigui el SNP, o no sap com és el sistema electoral escocès, dels més rars del món.

Si a un independentista català no li interessa la Independència d'Escòcia, a un rus o un egipci o un noruec li importa menys la Independència de Catalunya. Les coses són com són i no com ens agradaria que fossin. A qui si li interessa -o mes aviat li preocupa- la Independència de Catalunya és a les organitzacions internacionals, als estats i a les multinacionals. No incloc els mitjans de comunicació perquè, com tothom hauria de saber, tots estan al servei dels governs del món no per a informar sinó per a enganyar i desinformar.

El món occidental no vol, i està fent i farà el que estigui a les seves mans, per impedir la Independència de Catalunya sense que es noti que ho està fent. L'Estat Espanyol és membre de l'OTAN, de l'ONU i de la Unió Europea. Un dels vassalls predilectes dels Estats Units. Per tant, els Estats Units i els membres de l'OTAN i la Unió Europea, que paradoxalment són sempre els estats que per afinitat geogràfica, cultural i

per assimilació a la cultura anglosaxona sempre esperem que ens recolzin, estan treballant, mitjançant els seus serveis secrets, per impedir la Independència.

Per això és impossible que els dirigents de l'ANC que van fer aquella pancarta demanant suport a Obama pel "procés" no ho sàpiguen, perquè no poden ser tan beneïts. Per tant, del que es tractava, com sempre amb l'ajuda de la TV3 i de la resta de mitjans del pessebre català, era d'enganyar els independentistes de bona fe. De sota mà, les agències americanes fan la feina bruta amenaçant independentistes, i per TV3 veiem l'ANC fent els pastorets. Els poders del món volen protegir l'*status quo*. La independència de Catalunya generaria:

- La fallida immediata de l'Estat Espanyol amb impossibilitat de retornar préstecs al paísos que els han fet.
- Problemes de pertinença a les organitzacions internacionals tant de Catalunya com del que quedi de l'Estat Espanyol.
- Contagi a molts altres estats que tenen els seus propis conflictes nacionals com Euskal Herria, Escòcia, Gal·les, Còrsega, Vèneto, Flandes...

No és possible esperar ajuda ni comprensió per la Independència de qui té interessos en que no la tinguem.

Altres actors internacionals són les multinacionals. En els darrers anys és freqüent a Catalunya per part dels mitjans del rotllo publicar estadístiques i informes de com augmenta la inversió estrangera a Catalunya, tot i el procés o a vegades gràcies al procés. Fins i tot el *Financial Times* ha atorgat a Catalunya la distinció de millor regió (el títol ja ens hauria de dir moltes coses!) del sud d'Europa per a invertir-hi en el període 2016-17. Estem davant d'un dels enganys més cruels que els partits, mitjans de comunicació i perfils col·laboracionistes a les xarxes socials han vingut difonent entre els independentistes de bona fe. La veritat, la dura realitat és que la inversió internacional a Catalunya augmenta o es manté perquè tots els consells de direcció del món saben que no hi ha cap procés independentista. Els diners no volen ensurts. I per més que Catalunya serà un millor país que el que és com a país ocupat per Espanya, la Independència genera incertesa en els primers moments.

Qui no ha invertit a Catalunya del 1975 al 2010, ¿ha de triar precisament ara per a fer-ho? Siguem seriosos. Les multinacionals segueixen invertint a Catalunya perquè saben al 100% que, si no ho destapem tot, no hi haurà Independència a Catalunya. Perquè saben que els poderosos del món no ho volen. I perquè els ho han garantit perquè ells puguin tranquil·litzar els accionistes que trucarien bloquejant les centraletes per a demanar explicacions sobre una decisió de risc com és invertir en un país en procés d'Independència. Tant és així que l'informe del *Financial Times* sobre la distinció a Barcelona com a ciutat per a invertir-hi ni tan sols menciona el procés independentista.

Perquè és una ficció per a consum intern dels catalans. Sobre els mitjans de comunicació no entraré en detall. Però el periodista alemany Udo Ulfkotte, en el seu llibre publicat el 2014 o en vídeos en anglès que trobareu a *YouTube*, explica com durant 25 anys ha treballat per a la CIA desinformant a favor dels Estats Units. També explica que ell està convençut que el mateix passa a tots els mitjans de comunicació destacats del món occidental. I que ha treballat per a la CIA sense signar mai contracte, perquè mai es signen contractes.

Els qui esperen proves documentals de traïcions que es fan sense documentar, són ingenus o treballen pels nostres enemics per abusar de la confiança de la bona gent.

Però anem a les bones notícies: no necessitem ni el suport ni l'ajuda de cap estat estranger per a obtenir una Independència plena; sols cal la voluntat majoritària dels catalans expressada inequívocament de manera democràtica. **Això ho determina la sentència del Tribunal Internacional de Justícia de l'Haia en el cas de Kosovo, amb data del 22 de juliol del 2010: el que necessitem "sols" és el reconeixement.**

Com estem a la part del món on hi ha una aparent democràcia, els estats, organitzacions internacionals i altres poders del món que preferirien que Catalunya no fos independent, com no poden fer que se'ls vegi el llautó, si superem les trampes que ens posen fent joc brut per sotamà, ens hauran de reconèixer amb un somriure als llavis. Fals! és cert, però mantenir la ficció que hi ha democràcia a Europa, és un objectiu més important pel món que impedir la Independència de Catalunya.

Ja hem establert quins són els bàndols en la lluita per a la Independència de Catalunya: d'una banda juga l'Estat Espanyol i totes les organitzacions internacionals, les multinacionals, els mitjans de comunicació mundials espanyols i catalans. I les cúpules de tots els partits i organitzacions pretesament independentistes.

A l'altra banda hi ha el poble de Catalunya enganyat, desorganitzat i controlat pels nostres enemics. Toca doncs organitzar-nos i proclamar la Independència. Ningú ho farà per tu!

COM ES POT FER LA INDEPENDÈNCIA I COM NO ES POT FER

I com no es pot fer la declaració unilateral d'Independència/referèndum comparat amb desconnexió a 18 mesos vista/procés participatiu.

Un procés d'Independència és una cosa seriosa a nivell de legalitat internacional i on la terminologia es determinant. No és compatible amb la tendència catalana d'inventar-se termes com sobiranisme, procés participatiu, dret a decidir. Això és el que coneixem com a terminologia enganyosa per desfer el procés. Degut a que en el món s'utilitzen paraules tals com independentisme, referèndum, dret d'autodeterminació. **Qui no és clar amb les paraules demostra la voluntat d'enganyar**

Per a ser independents les coses es fan de determinades maneres. Dit amb altres paraules: qui fa les coses com no es poden fer, independentment del que diguin les seves manifestacions públiques, és un enemic de la Independència. I un enemic de la pitjor espècie! Per què ningú fa més mal a la Independència que qui, liderant els partits i organitzacions independentistes, ho fa perquè el procés descarrili.

LA INDEPENDÈNCIA ES POT PROCLAMAR PER DUES VIES:

Per **declaració unilateral de la Independència** feta per majoria absoluta d'un Parlament democràticament elegit i que executa un mandat explícit en aquest sentit.

Aquesta via és possible des del 27 de setembre de 2015, perquè es compleixen el requisits en compliment de la sentència de 22 de juliol del 2010 del Tribunal Internacional de l'Haia en el cas de Kosovo.

Catalunya no va declarar la Independència el 27 de setembre a la nit perquè les cúpules d'ERC, de CDC i de la CUP no ho volen, perquè les direccions d'Òmnium Cultural, l'AMI i l'ANC ho permeten, i perquè els mitjans de comunicació, suposadament independentista, ho silencien. Els qui tenen el mandat i la majoria per declarar la Independència es limiten a fer desconnexions a 18 mesos vista per seguir enganyant el poble i que no els hi passem per sobre. Això és un fet indiscutible. La veritat no sempre és opinable.

Una conxorxa de partits polítics, organitzacions i mitjans de comunicació que abusen de la bona fe i la manca de coneixement sobre legislació internacional de la majoria de catalans, no pot convertir la veritat en mentida.

El procés independentista és com el vestit del l'emperador del conte. El procés va despullat i ensenya les vergonyes. Molts catalans ho hem vist i no callarem. No és ja qüestió de mantenir la mentida del procés. L'únic dubte és quan trigarà en rebentar la mentida i si serem a temps de declarar la Independència.

Que demà els partits polítics manifesten que la terra es plana, les organitzacions ho recolzen i els mitjans de comunicació silencien que la terra és rodona, no alterarà la veritat indiscutible de que la terra es rodona. Cal acabar d'una vegada amb la conducta d'atacar CDC o ERC per defensar les CUP o a la inversa. Tots són igualment culpables de que no siguem independents. El que fan és tirar-nos sorra als ulls perquè les nostres filies i fòbies ens facin mantenir-nos enganxats a un procés mort. És igualment suïcida ser processista secció CUP, que processista secció ERC o que processista secció CDC. És el procés el que està encarat a descarrilar. La resta és escenificació. Cal denunciar-los a tots per igual, per què tots els partits són igualment culpables.

Per referèndum

Els requisits per a obtenir la Independència per referèndum són obtenir majoria absoluta del 50% més 1 dels vots (malgrat l'exigència del 55% en el cas de Montenegro, exigència feta per Solana, socialista espanyol i que per tant no es neutral) i la participació de la majoria del cens. No hi ha legislació internacional en el sentit estricte del terme, però el comitè de Venècia, que és el que es considera la referència, en el àmbit dels referèndums exigeix que la pregunta sigui clara i que tots els votants responguin el mateix nombre de preguntes.

A Catalunya, tant el comitè assessor de la Transició Nacional com l'Assemblea Nacional Catalana **exigien una pregunta clara i binària tipus "Independència si/no"**.

Doncs el 12 de desembre de 2013, exhaurint com sempre el termini per fer-ho, Artur Mas va anunciar una pregunta doble que no és clara, que obre el pas a una tercera opció que no sabem què vol dir això d'estat no-independent, i que no depèn d'una decisió unilateral catalana sinó que fa falta un pacte impossible amb Espanya.

El més greu és que la doble pregunta trampa feia impossible fer una consulta/referèndum perquè és impossible establir en un reglament imprescindible de com guanyava el si, com guanyava el si/no i com guanyava el no. És impossible fer una consulta amb aquesta pregunta.

Això ho saben tots els partits (com CDC, Unió, ICV, ERC i CUP) que van recolzar la pregunta trampa. Una pregunta que la va posar Espanya per fer impossible cap referèndum. Durant 10 mesos, tots els partits que estimem, ens van prendre el pèl amb la complicitat d'Òmnium, de l'AMI, de l'ANC i de tota la premsa de mitjans de comunicació suposadament independentistes, que no va denunciar l'estafa.

Com no és podia fer un referèndum d'Independència van haver-se d'inventar això del "procés participatiu" per designar el que en llenguatge planer i comprensible internacional és una enquesta. Així es mantenia entretingut l'exèrcit independentista. Semblava que es feia alguna cosa; a sobre encara treien pit dient que molta gent deia que ells no traurien les urnes. És com haver de fer un partit oficial de futbol contra el Brasil i, en comptes d'això, es fa un amistós contra el Vaticà i es fa que les organitzacions i els mitjans de comunicació submisos donin el vistiplau.

El món, els qui ens miren, se'n foten de nosaltres. Fins a quan ho permetrem? El problema és que els pocs que vam denunciar aquesta immensa traïció al poble de Catalunya vam patir persecució política pròpia dels règims totalitaris, censura absoluta als mitjans, amenaces de mort, difamacions escampades en missatges privats als nostres contactes, enganys, amenaces de processos judicials, pressions a familiars i amics. Lamentable, criminal! Però el pitjor de tot és que les amenaces, pressions, coaccions i insults es feien des de perfils i persones vinculades a CDC, ERC, CUP i Solidaritat. La veritat és aquesta: Catalunya no és avui independent perquè els partits que podien haver declarat la Independència o bé fent un referèndum al 2014 o bé fent una declaració d'Independència al 2015, van fer una enquesta al 2014 i unes lleis de desconexió al 2015 a 18 o més mesos vista.

Que aquesta veritat tan senzilla, tan evident, tan clara, no sigui la veritat que la immensa majoria del poble de Catalunya percep, sols és possible de la següent manera: amb totes les cúpules dels partits independentistes infiltrades per l'Estat Espanyol, amb totes les organitzacions -com Òmnium, AMI o Assemblea Nacional Catalana- controlades pels partits que ho són per Espanya, amb tots els mitjans de comunicació de l'entorn independentista controlats pels partits que ho són per Espanya, centenars de milers d'independentistes militen a partits i organitzacions o treballen a mitjans de comunicació pensant que treballen per la Independència, quan en realitat (i sense saber-ho) estan treballant per Espanya. Fa dècades que és fa així a tot el món. Els poders a l'ombra dominen les dues bandes d'un conflicte i així no poden perdre. Si sols controles els unionistes, el dia que els independentistes liderats per independentistes arribin a ser majoria, és declararà la Independència. Aquest resultat es un resultat no volgut i, per tant, no permès pels poders del món. Per això et toca a tu desmuntar aquest pla perpetrat per impedir la Independència de Catalunya.

INFILTRACIÓ DE PARTITS I PERSONES A CATALUNYA, ESPANYA I EUROPA. EXEMPLES: PSOE, FELIPE GONZÁLEZ, JOAN VIVES, SOLIDARITAT, PODEMOS, EL CAS ESCOCÈS.

Hem aclarit que Espanya farà qualsevol cosa legal o il·legal per impedir la Independència de Catalunya, però com que estem en una suposada democràcia ho ha de fer dissimulant. Però si tu et poses momentàniament en lloc del nostre adversari i penses lliurement, oblidant el que els mitjans i els partits et posen al cap, trobaràs que Espanya ha de controlar tot el món independentista català per assegurar al 100% que no hi haurà Independència. I això és fa de manera planificada i exhaustiva amb milers de persones i milions d'euros de recursos. I com nosaltres no tenim serveis secrets, és com prendre un caramel a un nen, es senzill. Si està demostrat que l'IRA i l'ETA van ser infiltrades fins el moll de l'os, infiltrar partits i organitzacions pacífiques és molt senzill.

Espanya necessita controlar 3 tipus d'independentistes: 1) els que militen o simpatitzen amb partits de llarg recorregut com ERC i CDC; 2) els qui no creuen en aquests partits i s'organitzen en nous partits creats de bona fe com Reagrupament; i 3) els qui no estan ubicats enlloc i que cal controlar per evitar que caiguin en partits no controlats: Solidaritat, *Podemos*, etc.

En l'Espanya de la transició està demostrat abastament que la CIA va manipular tots els engranatges del poder a Espanya per assegurar que no arribaven al poder els comunistes i que Espanya formava part de l'OTAN. Com documenta el llibre "La CIA en Espanya", de Alfredo Grimaldos (2006), la CIA és responsable de:

- col·laborar amb ETA a l'atemptat de Carrero Blanco
- imposar Juan Carlos I i la monarquia
- organitzar el cop d'estat del 23-f
- encobrir un accident amb armes bacteriològiques a la base americana de Torrejón d'Ardoz i culpar falsament a l'oli de colza de 700 morts
- col·locar el seu agent Felipe González en un cop de mà a liderar el PSOE per tal d'assegurar-se que l'estat espanyol es mantindria a l'OTAN. Vernon Walters es reuneix al 1974 amb un desconegut Felipe González, i la CIA i els serveis secrets de Franco l'escolten a Suresnes on un munt d'agents infiltrats liquiden l'antic PSOE i col·loquen González, Guerra i la seva camarilla al poder. Després arriben al poder amb 10 milions de vots d'espanyols que no sabien que era agent dels americans i que volien sortir de l'OTAN. Com ell era servidor dels americans, de l' "OTAN de entrada no" va passar a fer campanya per quedar-s'hi, cosa que al final va passar.

Doncs si el polític més rellevant, més votat i president d'Espanya durant 14 anys és un infiltrat al servei dels americans, l'única estratègia que Espanya tenia per impedir la Independència de Catalunya era controlar les cúpules dels partits i dels mitjans de comunicació a Catalunya.

És el que ha fet, però ho hem descobert i no se'n sortirà!

La infiltració és l'estratègia més traïdora i alhora més eficaç per obtenir la victòria en un conflicte. En la seva màxima expressió, la infiltració consisteix en col·locar al capdavant de la part contrària en un conflicte persones que treballen per a l'altra, de manera que és impossible que el rival pugui guanyar, doncs és impossible guanyar seguint generals enemics. Així es produiran accions errònies, retards contraris als seus interessos, omissions... que faran que sigui impossible que guanyi el bàndol contrari.

Per assegurar l'èxit de la infiltració no és suficient infiltrar el bàndol contrari en política o empresarialment, perquè les accions, omissions o retards que cometran en favor del seu pagador són obvies a ulls de periodistes polítics o empresarials que podrien enviar-ho tot en orris. Per tant, el control s'ha d'estendre a mitjans de comunicació i organitzacions vinculades al conflicte. Pel mateix motiu, cal infiltrar tots els partits que comparteixen posició en el conflicte. Doncs si no es fa així podrien quedar al descobert. No sols no es guanyaria el conflicte sinó que els partits no controlats denunciarien la traïció, i no sols es perdria l'objectiu sinó que hi hauria conseqüències penals o polítiques afegides.

Si hi ha infiltració, s'ha d'infiltrar tot. Si hi ha infiltració, s'han d'infiltrar les direccions. No es tracta de cercar papers a la brossa o d'escoltar converses. Això es fa "haquejant" (intervenint) comunicacions. No s'infiltra per espiar, que també; s'infiltra perquè l'enemic faci el que ens convé per derrotar l'enemic. La infiltració s'ha dut a terme en països diversos i en situacions múltiples. El cas típic és on una qüestió que

afecta a molts i és molt elevada en termes econòmics, és més eficaç infiltrar o subornar als decisors que perdre el conflicte amb un cost moltes vegades superior.

Exemple clàssic d'infiltració són els sindicats, on un grup molt petit de persones representen milions de treballadors. És més fàcil pagar als seus caps amb uns quants milions a Suïssa, que haver de millorar salaris a molts milions. Per això, els treballadors no paren d'anar enrere en drets. Tota situació on molts són representats per pocs, és susceptible de ser infiltrada, o d'ésser desactivada mitjançant amenaces o suborns. Per això cal trobar formules on la representació sigui directa i no per mitjà de cúpules o juntes.

Abans d'abordar el cas català posem altres exemples històrics:

-INFILTRACIÓ DE CASOS HISTÒRICS (I): GRAN TIBIDABO

Als anys 90 En Javier de la Rosa, al front de Gran Tibidabo, va estafar milers de milions de pessetes a petits inversors. En determinat moment es va quantificar el deute en 3.000 milions de pessetes, però els petits inversors estaven representats per una Junta. Aquesta Junta va ser infiltrada per actuar contra els seus representats, de manera escandalosa. La Junta va accedir a renunciar als 3.000 milions de pessetes a canvi d'un iot de De la Rosa valorat en 500 milions. Això no és el més gros: aquest iot tenia un embargament d'Hisenda, així que al final els 3 000 milions de pessetes van quedar en res.

Infiltradors 1 – Infiltrats 0

-INFILTRACIÓ CASOS HISTÒRICS (II): SYLVAN

Al 2003 jo hi treballava, ja feia 4 anys, quan va entrar en situació de tancament. Ens van posar a tancar-la un extern mafiós anomenat Jose Azemar, que ja estava implicat a Gran Tibidabo de la banda de De la Rosa. Va comprar els membres del Comitè d'Empresa (ho podíem demostrar amb un mail on donava instruccions de cobrar i callar). Tot i l'e-mail, la majoria de treballadors va fer el panoli i ho vam perdre tot, proveïdors i treballadors.

Infiltradors 2 - Infiltrats 0

-INFILTRACIÓ CASOS HISTÒRICS (III): LA CIA I FELIPE GONZÁLEZ

A l'any 1974 s'albirava la fi del franquisme i la CIA va controlar tota la Transició. Una peça clau va ser Felipe González, com està demostrat a diversos llibres. És un agent de la CIA que va donar un cop de mà al Congrés de Suresnes per decapitar la vella guàrdia. Des de llavors sols era qüestió d'arribar al poder ajudat pels americans i el cop del 23-F. Llavors un cop al poder va anar redirigint la majoria de la població que era contrària a la pertinença a l'OTAN fins a deixar-los dins.

Infiltradors 3 – Infiltrats 0

-INFILTRACIÓ CASOS HISTÒRICS (IV): IRA

No debatrem aquí sobre el que suposa l'IRA i farem un simple anàlisi tècnic. Comparat amb els cassos que hem dit, és un salt qualitatiu. No parlem de empleats o petits accionistes ni d'un electorat que venia de 40 anys de dictadura. Parlem d'una estructura militar que disposa de serveis de contraespionatge per lluitar contra la infiltració. En cas de dubte, tret al cap i fi del possible infiltrat. Doncs bé: quan l'IRA va deixar l'acció, la meitat de la cúpula de l'IRA estava formada per agents britànics infiltrats.

Infiltradors 4 - Infiltrats 0

-INFILTRACIÓ CASOS HISTÒRICS (V): ETA

ETA va ser infiltrada tan fins el moll de l'os que en poques hores s'anomenava nova cúpula i era detinguda. El mateix que deiem de l'IRA. Si es pot infiltrar ETA, es pot infiltrar tot.

Infiltradors 5 - Infiltrats 0

-INFILTRACIÓ CASOS HISTÒRICS (VI): L'INDEPENDENTISME ESCOCÈS, SNP I LA RESTA

El cas escocès és actual i encara no ha estat desemmascarat; esperem que ho sigui en breu. Allà les evidències són que el referèndum va ser robat per manca de mesures mínimes de seguretat, vot postal irregular i apostes que demostren que se sabia que guanyava el NO abans de votar, indiquen inequívocament la tupinada. I el silenci del SNP i que fos impossible robar el referèndum sense la seva participació, unit a que no declaren la Independència tot i tenir 56 de 59 diputats a Westminster i majoria absoluta a Edimburg, no declaren la Independència, i sols fan sorolls vagues d'un segon referèndum, que els robaran un altre cop.

Hi ha moltes més evidències que no és aquest el lloc per explicar, però el cas escocès amb un referèndum fraudulent i una Declaració Unilateral d'Independència que no es declara tot i tenint majoria per a poder-ho fer, emparenten el cas escocès directament amb el cas català. Perquè a Catalunya, igual que a Escòcia, el silenci i la censura sobre la tupinada del referèndum escocès ha estat absoluta.

És necessari que així sigui perquè, com vaig denunciar ara fa dos anys en un vídeo, el pla és que a Catalunya es voti i es perdi, que és la manera de matar la Independència.

Infiltradors 6 - Infiltrats 0

INFILTRACIÓ I MORT DE LA INDEPENDÈNCIA A CATALUNYA

Un cop exposats exemples diversos d'infiltració, estem una mica més preparats per entendre, acceptar i desactivar la traïdora infiltració del líders del procés català per tal que la Independència mori. No ens passa sols a nosaltres, passa a tot el món, i en àmbits molt diferents. I és el que Espanya podia fer i, per tant, ho ha fet.

Abans de detallar com s'ha infiltrat tot a Catalunya, cal desmuntar una mentida molt extensa l'imaginari català: es diu i repeteix frases del tipus "Quan s'ajunten 3 catalans a parlar de política, surten 4 partits", "Els catalans som caïnites", etc. Això es fals! És una falsedat escampada pels nostres enemics i els seus agents per obtenir un doble objectiu: tirar una cortina de fum sobre la veritat de la infiltració, i desanimar els independentistes fent-los sentir incompetents i incapaços de fer la Independència per aquest caïnisme congènit.

Doncs no senyor/a!!! Els catalans hem estat capaços d'ajuntar milions de persones a les diverses vies catalanes, i de fer les consultes populars. Dues coses que no ha fet cap altre país del món. I resulta que una cosa tan senzilla com posar-se d'acord per fer la Independència, no la sabem fer? Impossible!!!

Un enginyer aeronàutic que no sap sumar? Un alpinista de l'Himàlaia incapaç de pujar a Montjuïc? No, no és això.

La veritat és la següent: "allà on s'ajunten 3 catalans per parlar de política, un o dos d'ells és un agent a sou dels espanyols per rebentar l'acord".

Aclarit això, especifiquem -sense entrar en molts detalls- com es produeix la infiltració. Un país OCUPAT i sense serveis secrets com Catalunya, s'infiltra de la següent manera: els espanyols recluten joves amb talent a la Universitat i els col·loquen a partits i mitjans de comunicació sota una pell independentista, i se'ls fa pujar sense que la gent de bona fe sapiguem que des de que els hem conegut treballen contra nosaltres. Quan Espanya va detectar perill per la Independència, els va fer pujar a la direcció dels partits i mitjans de comunicació per tal de tenir controlat tot l'independentisme.

Una part important es controlar les estructures que ja són part de l'imaginari catalanista: CIU, ERC i TV3. I això ho han fet col·locant gent propera o formada amb Joan Vives Solervicens, de qui parlarem després en detall.

Una segona pota de la infiltració és destruir allò que no es pot controlar i reconduir-ho a estructures controlades per Espanya. Així les Consultes Populars per la Independència es neutralitzen amb la creació de l'Assemblea Nacional Catalana, que les integra.

Així és més fàcil per a Espanya controlar una organització piramidal on sols cal posar els que manen i la resta obeeix, que infiltrar 700 organitzacions municipals de les Consultes. També es va destruir Reagrupament, amb 4 persones que es coneixien de la FNEC de Vives des de feia 20 anys. Ho van rebentar fent unes discussions sobre la confecció de les llistes. Però era tot comèdia.

Rebentar partits és una de les operacions bàsiques d'infiltració. Es posa gent que treballa junta però en bandes diferents, s'escenifica un trencament i es rebenta un partit o organització.

Va passar a la FNEC amb Rull, Homs i Junqueras rebentant-ho en 3 trossets (què curiós, oi? Ara tots tres manant a Junts pel Sí). Va passar a Reagrupament. Va passar a Solidaritat, al Congrés de Manresa, on agents espanyols liderats per Vives es van posar en dues candidatures per rebentar-ho tot, un cop ja havien destruït Reagrupament i Joan Laporta.

Es va rebentar Estat Català i La Plataforma pel Dret a Decidir amb GENT PER FER-HO. Ara tenim pica-baralles entre Liz Castro i Marfany a l'ANC. Sembla que un cop complerta la seva funció de anestesià als independentistes amb una manifestació a l'any, ha arribat el moment de punxar-la amb pujades de quota, filtracions de no pagament a la Hisenda Catalana i tensions. La mateixa història de sempre.

La tercera pota es crear organitzacions, partits i partidets que ocupen l'espai per evitar que independentistes de debò puguin construir una alternativa als partits i organitzacions controlades per Espanya. Aquests grups els agrupen els radicals o els purs, i organitzen xiulades al rei o altres actes de marcar paquet, però totalment contraproductius a nivell internacional o respecte als indecisos.

Controlen els que hi ha, rebenten el que no volen mantenir viu, creen per ocupar espai, i llavors ho tenen tot: partits, organitzacions i mitjans de comunicació. En aquest moment, la Independència és impossible sense desmuntar la infiltració.

A Catalunya la infiltració és fa de maneres diferents i més sistemàtiques, perquè ho han de tenir tot. Espanya fa 40 anys que treballa per impedir que siguem independents. Això sempre s'ha fet de la mateixa manera a tot el món, i des de la segona guerra mundial els Estats Units i els espanyols col·loquen gent dels seus a la premsa, als partits i a la societat catalana, i es dediquen a fer catalanisme per a ser estimats pels catalans. Es crea un conflicte on des de Catalunya s'ataca Espanya i des de Espanya s'ataca públicament als infiltrats per generar el recolzament acrític dels catalans.

D'aquesta manera els catalans estimem ERC, CDC, TV3, ARA, AVUI, Catalunya Ràdio i ens costarà molt acceptar que hem estat enganyats pels nostres. Per això Aznar va dir allò de que abans que es trenqui Espanya es trencarà Catalunya: no és que hi hagi tensions entre unionistes i independentistes (o processistes); es que sense desmuntar gran part del que considerem essencial a Catalunya, i que està encobertament dirigit per Espanya, la Independència es impossible. Hem de demostrar la infiltració i desmuntar-la.

L'ESTAT ESPANYOL EN ALERTA

L'Estat Espanyol va percebre perill a partir del 2007-8 amb els següents front oberts: 10.000 manifestants a Brussel·les, Reagrupament, Sentència de l'Estatut, Consultes independentistes a partir d'Arenys de Munt, Joan Laporta... Cap d'aquestes 5 activitats era controlada per Espanya, que va haver de treballar a fons en la infiltració per reconduir la situació pre-independentista.

Aquí és necessari destacar la existència de Joan Vives i Solervicens. Joan Vives i Solervicens va ser president o secretari general de la FNEC (Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya) a finals dels anys 80 i principis dels 90. Amb ell es van iniciar en la política Francesc Homs, Josep Rull, Oriol Junqueras, Elisenda Paluzie, Brauli Duart, David Madi i molts altres.

La majoria de persones que el coneixen fa temps considera probable que Joan Vives sigui un infiltrat espanyol. En les properes setmanes esperem que de tot Catalunya tindrem més proves per afegir a les que ja tenim per desmuntar la infiltració a Catalunya.

Aquella FNEC va ser també rebentada en 3 trossos per 3 faccions en que hi eren Josep Rull (EN), Francesc Homs i David Madi (FNEC), i Oriol Junquera (BEI). Curiós que tres del líders del procés i que són a JxSI van rebentar la FNEC, que era el referent independentista a la universitat, oi?

Persones de la FNEC de Vives han participat activament en rebentar Reagrupament, crear i rebentar Solidaritat, i han pujat de manera irregular a dirigir CDC, filtrant dossiers dels Pujol a Espanya. ERC, on Junqueras arriba irregularment a presidir-la quan poc abans no era ni militant. Brauli Duart, també de la corda de Vives, ha estat col·locat a presidir la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. És a dir, un nucli molt reduït de persones vinculades a Joan Vives controlen tots els mecanismes del procés, en favor d'Espanya.

Les consultes iniciades a Arenys de Munt al 2009 són agrupades en la coordinadora nacional on són col·locats Alfons Lopez Tena, Uriel Bertran i Anna Arqué, que les rebenten en públic tirant-se els plats pel cap.

Poc després neix l'ANC, que ve a ser la manera en que CDC i ERC controlen les consultes de manera més piramidal. Imposen uns estatuts on l'ANC no es presentarà a eleccions.

Gent de Vives rebenta Reagrupament i munta Solidaritat. Al cap de Solidaritat hi apareixen els tres que havien estat barallant-se feia res per les consultes: Arqué, Bertran i Lopez Tena. Gent de Vives allunya Joan Laporta de Reagrupament. Solidaritat obté 4 escons i enterra Reagrupament. Pocs mesos després Tena i Bertran pseudoagredeixen en públic a Arqué, davant de militants. Sempre els 3 mateixos.

Al Congrés de Manresa es rebenta Solidaritat amb paper destacat de l'infiltrat espanyol Mark Serra, i es liquida Laporta.

Espanya ha guanyat: ha rebentat Laporta, neutralitzat les consultes, destruït Reagrupament, creat i rebentat Solidaritat, col·locat un home de Vives a presidir la Corporació, i col·locat gent de la FNEC de Vives a dirigir CDC i ERC. Poc després es rebentarà Pujol, i els problemes judicials de Carretero i Laporta deixen l'escenari a punt per rematar el Procés. El perill ha passat. Sols queda escenificar el llarg final del Procés.

Després de la VIA CATALANA del 2013, Mas es posa al capdavant del procés per matar-lo. És normal: mai s'havia definit com independentista i Espanya el va perdonar al 2002, quan era Conseller d'Hisenda, per temes molts semblants pels que han crucificat Pujol.

La manera de saber que algú es infiltrat és comprovar si l'enemic l'ha perdonat quan ha pogut trinxar-lo. Això vol dir que o l'hi han ofert un tracte per perdonar-lo en aquell moment, o bé que ja era agent però que algun jutge no ho sabia i al van haver d'avisar per que deixés prescriure el procediment, com es va fer amb Mas i el seu pare.

Al desembre del 2013 la comunicació de la data i quina era la pregunta del suposat referèndum per a la Independència, amb una doble pregunta que a) fa baixar el vot independentista, b) no compleix els requisits de la comissió de Venècia, i c) fa impossible l'elaboració del reglament imprescindible per a fer un referèndum, es va enviar a tots els governs del món i a les multinacionals el missatge de que aquí no hi hauria Independència.

Només calia allò tan "conde-duque" d'assolir *"que se consiga el efecto sin que se note el cuidado"*.

El dia 12 de desembre, Artur Mas, amb CUP, Unió, ICV i ERC al darrere, anuncia una data tardana i dolenta per guanyar el partit: el 9N. Però el més fort és quan anuncia la pregunta/pilota-oficial-pel-partit de la consulta.

Un símil futbolístic ajuda a entendre la magnitud de la traïció comesa per tots els partits i amb la compllicitat de l'ANC, AMI, etc.

Perquè la pilota oficial pel partit més important de la història de Catalunya és... un càntir!!! Sí... un càntir: impossible jugar un partit de futbol amb un càntir com a pilota. Però el més greu és que ERC, CUP, Unió i ICV ho aplaudeixen. Junqueras diu davant 4.000 persones que per a jugar a futbol és millor un càntir que una pilota.

L'ANC, l'AMI i l'Òmnium accepten jugar el partit amb un càntir. Tots els mitjans de comunicació i tots els partits extraparlamentaris no s'oposen frontalment a jugar un partit de futbol fent servir un càntir com a pilota. Aquell dia, el 12 de desembre de 2013, va morir el Procés d'Independència perquè CiU, ERC, CUP, ICV i els extraparlamentaris van decidir no fer un referèndum. Tots els partits es van en fotre a la cara de tots els independentistes durant 9 mesos dient que faríem un partit de futbol amb un càntir.

La immensa majoria d'independentistes va demostrar que s'ho deixarà fer tot, i que qualsevol engany que facin els partits serà acceptat!!!

Tots els mitjans de comunicació i les organitzacions han demostrat que no estan al servei de la Independència. Tots els governs del món saben que no hi haurà Independència. Hem passat per gilipolles que sols es manifesten i voten el que els manen... però es deixen enganyar. La burla va continuar durant 9 mesos dient que segur que faríem un partit de futbol contra Espanya.

Els qui vam denunciar que ens han traït, hem estat censurats i perseguits criminalment per impedir que la gent descobreixi que:

- hem estat traïts
- ens han pres per gilipolles: a últim moment s'anuncia que en comptes d'un partit oficial de futbol el que farem amb Espanya és una costellada i que el càntir servirà per beure.

Els mitjans de comunicació i les organitzacions van dir amén com si fos el mateix una cosa que una altra, i a sobre la burla de dir que es va votar. I la doble burla de fer veure que processen als traïdors però que no els passarà res de res ja que van impedir fer un referèndum i el van canviar per una enquesta. I encara els adorem!

CDC, ERC, CUP i tot el "mundillo" independentista ens han robat la Independència impedit un referèndum i canviant-lo per una enquesta.

Infiltrats 1-Independència 0

L'engany continua endavant i en comptes de fer eleccions immediates, Mas i Junqueras i la resta ens entreguen a l'enemic i es convoquen eleccions pel 27S.

Aquí, l'única opció era anar tots junts i declarar la Independència en tenir 68 escons. No hi ha ni excuses ideològiques ni de persones. Tot són avantatges: la LLEI D'HONT, imatge internacional, evitar baralles posteriors, evitar trànsfugues... Però és evident que qui ha impedit que facis un referèndum, treballa contra tu. Per tant, mesos de discussions falses escenificades, semblava que ERC i CUP anaven juntes en un article signat conjuntament al Periódico el 2 de juliol, però després, sorpresa, sorpresa! es crea Junts pel Sí i les CUP van pel seu compte.

Hem buscat la informació i sabem perquè es va fer: es va fer per acabar de rebentar la Independència. Ja hem regalat el referèndum canviant-lo per un procés participatiu/enquesta; ara els infiltrats que dirigeixen l'independentisme havien d'impedir la majoria absoluta de Junts pel Sí per poder crear problemes artificials amb les CUP, i així ho han fet.

És el pla. Per això no declaren la Independència tot i tenir 72 escons!!!

Com estan rebentant el procés? Doncs:

- 1- Espanya CONTROLA les cúpules de CDC, ERC i CUP per rebentar el procés fingint desacords.
- 2- Gent destacada, com Forcadell i Jordi Sánchez, demanen el vot a qualsevol opció, inclosa la CUP.
- 3- Infiltrats com Joan Vives i Bert Bern i els seus perfils falsos a Facebook fan campanya, i fins i tot telemàrqueting, per les CUP i contra Junts pel Sí.

Obtenen el resultat volgut amb 62-10, cosa que permet rebentar-ho tot i carregar el mort a les CUP

JOAN VIVES i SOLERVICENS

Joan Vives va ser president o secretari general de la FNEC (Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya) els darrers anys 80 i primera meitat dels 90. El seu comportament, sempre actuant a les ombres i recopilant informació, va fer que molts dels qui el van conèixer en aquell temps consideressin que era un agent dels serveis secrets espanyols.

Això és rellevant des d'un doble punt de vista: **per una banda**, perquè la infiltració d'espies dobles en tots els temps té un dels seus camps prioritaris en els alumnes universitaris. D'aquests, uns després són ajudats a obtenir llocs rellevants als partits polítics, empreses i mitjans de comunicació; i d'altres són ajudats a arribar a ser professors universitaris, cosa que dona prestigi i notorietat alhora que permet perpetuar la captació de nous col·laboracionistes.

Molt rellevantment: en aquella època van tenir presència destacada i sovint directiva a la FNEC persones com David Madi, Francesc Homs, Josep Rull, Oriol Junqueras, Germà Gordó (CDC), Emili Valdero (ERC, Reagrupament, Solidaritat). Aquests que hem comentat, que ara són líders de Junts pel Sí o del Procés, casualment van escenificar el precedent més clar d'unitat independentista, la pròpia FNEC, que en un Congrés que havia de ser de celebració (igual que el de Solidaritat al 2011!) van escenificar un trencament amb suposades violències físiques divulgades per Vives (exactament igual que al congrés de Manresa de Solidaritat al 2011!). Després, persones que havien estat en bàndols diferents, com Rull (Estudiants Nacionalistes) i Homs i Madí, compartien pinyol a CDC. De la mateixa manera, Paluzie i Arqué, de bàndols diferents a la ruptura de Solidaritat i respectivament novia i ex novia de Vives, anaven juntes a Nova York i estan juntes a ICEC.

Fa 30 anys que ens fan el mateix. Gent que treballa per Espanya rebenta un partit posant-se ficticiament a banda i banda d'un conflicte, i, poc després, com no hi ha premsa lliure a Catalunya, es tornen a ajuntar per seguir treballant contra Catalunya, i ningú ens ho explica.

Rut Carandell (ERC, Reagrupament), Elisenda Paluzie (ERC, Solidaritat a l'ombra, Sobirania i Progrés, ICEC, Club FNEC, Junts pel Sí), Brauli Duart (president de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals la major part dels anys decisius del procés), i molts d'altres que estan col·locats a llocs determinants a Catalunya i han creat i rebentat partits a conveniència d'Espanya.

Per altra banda, Joan Vives va ser el padrí i introductor d'Anna Arqué, una persona que ningú sap on era i què feia abans del 2008. Ara figura que és la parella de Joan Vives. Anna Arqué ha passat per la Coordinadora Nacional de les Consultes, va crear Solidaritat, va rebentar Solidaritat, va ser vicerectora de la Universitat Catalana d'Estiu (recentment substituïda per Elisenda Paluzie, antiga novia de Vives; tot queda a casa sempre). Actualment és portaveu de l'ICEC, on hi altres persones amb passat tèrbol a l'independentisme. També hi és Elisenda Paluzie, qui ha organitzat conferències amb suposats personatges destacats de l'independentisme escocès que a Barcelona han estat desemmascarats com a mentiders, com Stephen Noon, cap d'estratègia de la campanya del SI A ESCÒCIA!, o Shona McAlpine, adjunta a un ex ministre escocès com Humza Yousaf, que també ha passat per Catalunya... convidat a la UCE per Arqué!

Es va veient el mapa del que passa realment a Catalunya contràriament al que els col·laboracionistes que manen a tot el que és rellevant a Catalunya ens han volgut fer creure. Hi ha traïcions que no deixen prova documental. **PERÒ LES PRESUMPCIONS SÓN PROVA!**

Una Independència no es fa obeint i seguint al peu de la lletra lleis fetes pel teu enemic per evitar que mai puguis ser independent. Doncs bé, un cop aclarit com gent apadrinada per Joan Vives controla tot el Procés a nivell nacional i internacional, entrem en com Joan Vives ha incidit directament en el Procés.

Quan vam destapar la pregunta trampa al desembre de 2014, Joan Vives, a qui Elisenda Paluzie devia donar el meu número de telèfon, em va trucar per fer-me aturar la meva denúncia pública de la pregunta trampa, intentant esbrinar quin era el meu proper pas, assegurar-se que no arribo a la premsa internacional, i protegir Oriol Junqueras. Joan Vives resumia que ell l'havia fet president d'Esquerra. Em va sobtar que Vives em truques des d'Alemanya, perquè en 25 anys sols m'ha trucat 3 vegades:

1- fa 24 anys per manipular-me a canviar un vot, cosa que no vaig fer

2- al 2011 per rebentar Solidaritat, dient que allò que els seus amics íntims, Uriel Bertran i Alfons Lopez Tena van fer a Anna Arqué, era inadmissible, i crear mal rotllo (el mateix que Mark Serra va fer a les xarxes i Jordi San Nicolas a Catalunya Ràdio el mateix mati del congrés),

i 3- per aturar la meva acció de la pregunta trampa. No se'n va sortir i va tenir l'efecte contrari.

Resulta que qui jo, als 23 anys, havia considerat independentistes i amics o companys meus, eren en realitat col·laboracionistes espanyols. Poc després, el febrer de 2014, vaig fer un vídeo, que cap mitjà de comunicació va publicar, explicant la trampa de la pregunta de la consulta. Doncs bé: un vídeo que ningú considerava interessant per publicar, va fer que Joan Vives i tres persones més truquessin a persones que havien posat "M'agrada" al vídeo.

Això és inacceptable en democràcia i sols es fa en situacions de perill greu. No poses un General a intimidar ningú si no fos que la pregunta trampa és la clau de volta de la traïció als Catalans.

Per rematar, Vives va fer telemàrqueting a periodistes, activistes i persones rellevants per demanar el vot per les CUP. Ell, que es xenòfob, homòfon i sempre ha dit ser d'Unió!

El seu paper era fer créixer les CUP en perjudici de Junts pel Sí per poder fer l'escena dels tres amb Mas, i poder trencar el Procés en favor d'Espanya quan calgui. Les darreres setmanes, persones vinculades a ell i que saben que el desemascararem, han negat estar en contacte amb ell i se'n desvinculen. Perquè saben que el tenim a punt de mira de ser descobert i van a salvar-se ells.

No us en sortireu. És millor que confesseu el que sabeu i ens ajudeu a anar més de pressa. El poble de Catalunya sabrà perdonar-vos... (o no)

Molta gent sap que Vives és un infiltrat a Catalunya. I ell s'amaga. Hi ha molt poques fotos seves. Tothom sap que juga contra nosaltres i ningú ho diu: amenaces, diners, pressions. Joan Vives: no pots amagar-te de nosaltres per sempre. Tic, tac...

SOLIDARITAT, UNA TRAMPA ESPANYOLA PER MATAR LA INDEPENDÈNCIA.

El juliol de 2010 es va presentar Solidaritat a l'aula magna de la Facultat d'Econòmiques, cedida per la consellera nacional d'ERC Elisenda Paluzie (que, per cert, no va deixar mai Esquerra per passar a Solidaritat, tot i que els seus íntims, Uriel Bertran i Hèctor Lopez Bofill, sí ho van fer). Vaig dedicar dos anys i moltes il·lusions a Solidaritat. Em vaig equivocar, em van enganyar. A Solidaritat sols hi havia enganyats i enganyadors al servei d'Espanya per ocupar l'espai i impedir que independentistes de debò ocupessin l'espai. Quan Solidaritat va néixer per servir Espanya, a Catalunya hi havia el Moviment de les Consultes, Reagrupament i Laporta. Espanya no controlava les Consultes però les va neutralitzar creant l'ANC.

Reagrupament el van rebentar des de dins 4 persones que venien de la FNEC de Vives. Reagrupament ja va néixer perquè Elisenda Paluzie, Uriel Bertran i Hèctor López Bofill i la seva Esquerra Independentista van impedir que Carretero fos president d'ERC.

Els tres, al 2010 són essencials en la fundació de Solidaritat. Un cop rebentat des de dins Reagrupament, persones que ningú sap d'on venen com Anna Arqué, Uriel Bertran i Alfons López Tena, que poc abans estaven a bufetades per les Consultes creant mal rotllo entre independentistes, munten Solidaritat. Amb el mateix programa però més diners, que algun dia sabrem d'on venen. Bé, ja ho sabem, però ho documentarem. Sols queda rebentar Laporta, que era proper a entrar a Reagrupament. Llavors és captat per Solidaritat, cosa que és un cop molt dur per a Reagrupament. Solidaritat es nega a parlar amb Reagrupament i li ha pres Laporta. També des de Solidaritat es rebenta el Cercle Català de Negocis mitjançant una operació liderada per un altre col·laboracionista: Fabià Rubio.

Els directors de la infiltració a Catalunya fan sonar el xiulet i mouen tothom que tenien a Reagrupament cap a Solidaritat. 90.000 enganyats votem i militem a Solidaritat que obté 4 escons i sentència de mort Reagrupament, que poc després és annexionada per CDC.

Ja sols queda Joan Laporta.

En la preparació del Congrés de Solidaritat el 2011 a Manresa, Congrés que havia d'ésser de celebració, Anna Arqué, Bertran i Tena (aquest últim ha estat processat, i l'han deixat prescriure a Espanya, per estafa de 300 milions de pessetes, amb Eduardo Zaplana com a co-encausat! Algun mitjà de comunicació català o espanyol us ho ha explicat? Algú hauria militat a un partit independentista liderat per un amiguat de Zaplana???) tallen el bacallà.

Mark Serra caldeja l'ambient des de les xarxes. Joan Vives fa telemàrqueting per rebentar-ho. Jordi San Nicolas rebenta Solidaritat des de Catalunya Ràdio. Persones vinculades a Anna Arqué rebenten el Congrés generant enfrontaments pels passadissos. Dues candidatures falsament enfrontades rebenten Solidaritat i Laporta, que surt en globus amb Arqué.

Espanya ha guanyat: ha rebentat Reagrupament i Joan Laporta. I ha enganyat milers de catalans que crèiem treballar per la Independència. Ja es podia rebentar Solidaritat per poder desplaçar diners i espies a altres projectes. Es va maltractar als militants de bona fe, que ja no eren necessaris. Mort Reagrupament i suïcidada Solidaritat, tot tornava a ERC i CiU, controlades per Espanya. El perill, per Espanya, havia passat. Fa 30 anys que ho fan.

No som caïnites sinó que som massa bona fe, i Espanya ho rebenta tot.

Mark Serra, del no res a l'estrellat: a les xarxes al servei d'Espanya

Catalunya és un país petit i, en general, els independentistes ens coneixem tots, ni que sigui de vista, com a mínim els que fa 25 anys que en som. Jo mai havia vist a Mark Serra fins que va aparèixer a Solidaritat de la mà d'Uriel Bertran i d'Alfons Lopez Tena. És cert que després, quan vaig veure les coses que feia, vaig buscar una mica i vaig trobar que el règim colonial el va promocionar a un programa de TV3 que es deia "Banda ampla", on el van deixar lluir-se. Doncs ell, de seguida, es va encarregar de les xarxes, peça fonamental de la infiltració; avui en dia porta multitud de perfils falsos i és administrador de grups. De seguida va fer forat.

Un moment ridícul però aclaridor és quan portava el perfil de Facebook d'Uriel Bertran sense que ho sabéssim i al mur va anunciar un acte on parlarien Uriel Bertran... i jo mateix!!! Algunes persones es van indignar molt per aquell engany i així ho van dir en públic.

Però amb padrins poderosos va seguir creixent, sent un Atila a les xarxes de tot el que no fos Solidaritat. Va burlar-se dels que vam anar a una assemblea conjunta de reagrupats i solidaris, on no hi havia cap dirigent de Solidaritat (normal, perquè Solidaritat es va fer néixer per rebentar Reagrupament), que es feia al Fossar de les Moreres, a 300 metres de casa seva.

Després de les eleccions de novembre de 2010 va començar a rebentar Laporta, i el punt culminant va ser el congrés de Manresa, on Espanya necessitava rebentar Laporta i Solidaritat, i Mark Serra ho fa incendiant des de les xarxes mentre San Nicolas ho feia des de la ràdio, i Vives fent telemàrqueting. Quan uns dies després vaig preguntar a Lopez Tena i a Bertran perquè havien permès allò, em van dir somrient "Li ho hem manat nosaltres!!!".

Un cop rebentat Solidaritat i passat un temps, i ja amb la feina feta, va deixar el partit i va flirtejar amb les CUP, com convenia a Espanya per impedir majoria absoluta de Junts pel Sí. En aquesta tasca el va tornar a ajudar Vives fent telemàrqueting, i perfils falsos com els de Bert Bern a Facebook fent campanya furibunda per les CUP.

Un cop assolit el 62-10 i d'acord amb l'estratègia espanyola de rebentar el Procés, ha passat a ser el principal defensor de CDC, Mas i Puigdemont, i a atacar les CUP preparant el trencament. Té 87.000 persones a la seva pàgina. Segur que molts són perfils falsos i d'altres col·laboracionistes com ell, però encara hi queden milers d'enganyats de bona fe.

No et podràs amagar sempre darrera un teclat, Mark!!!

MITJANS DE COMUNICACIÓ A CATALUNYA

No entrarem a detallar cas per cas, però si que podem dir que:

Cap d'ells ens va parlar de les amistats perilloses de Lopez Tena.

Cap d'ells ha plantat cara a la pregunta trampa. Tots han silenciats el meu vídeo de la pregunta trampa.

Cap d'ells ha explicat qui ha amenaçat a Sandro Rosell per abandonar el Barca.

Cap d'ells ha desemmascarat gent com Joan Vives, Anna Arqué o Fabià Rubio, tot i que molts periodistes en privat reconeixen que estan infiltrats.

Cap d'ells explica que hi ha 72 diputats que podrien declarar la Independència i no ho fan.

Hi ha molts periodistes que diuen saber coses que no els deixen dir els seus caps, infiltrats o amenaçats. Estem segurs que aviat ells, així com els militants de base de bona fe de CDC, ERC, CUP o ANC, s'adonaran de la trampa que patim i ens ajudaran a arribar a la Independència.

“PODEMOS REVENTAR LA INDEPENDENCIA”

Podemos es un cas flagrant d'infiltració per reventar la Independència, un cas González-2.

Cal entendre que el moment és històric. D'aquí a 50 o 100 anys, l'única cosa important als llibres d'història serà si Catalunya va desmuntar la trampa espanyola i si va ser independent o no. Així que les eines que han sigut útils a Espanya durant 40 anys, com CiU o PSOE, poden ser sacrificades per obtenir aquest objectiu.

L'aparició de *Podemos* és essencial per a obtenir la mort de la Independència i regenerar el sistema espanyol sense trencar-lo. Pablo Iglesias està còmode a l'OTAN i s'ha entrevistat amb l'ambaixador americà a Espanya. Diu preferir Obama a Putin, cosa peculiar en un líder d'esquerra radical. La participació d'Iglesias i Monedero a la caiguda del govern del PP en relació a l'atemptat del 11M del 2004 no la debatem aquí, però és en perfecte consonància al que s'escauria amb joves agents del servei secret americà.

Els tres aspectes determinants que confirmen que *Podemos* és una operació de serveis secrets són les següents:

1-Negativa de Monedero i d'Albano Dante Fachin a escoltar-nos en relació a l'estafa de la pregunta trampa i, el que és pitjor, en relació a les amenaces, censura i persecució que hem patit les persones que ho hem denunciat. Això és contradictori en gent que odia Mas i defensa els febles. Jo puc constatar que és mentida. *Podemos* apareix just després que alguns activistes catalans poséssim en marxa l'embrió d'un projecte de regeneració política i social, que per independentista va ser reventat, com sempre, per infiltrats del règim colonial sota pell independentista.

2- Més decisiu és l'aspecte següent: *Podemos* ha estat apadrinat per les televisions més feixistes de l'estat espanyol, les més oposades a *Podemos*. Un partit antisistema que és alletat per les televisions del sistema, és impossible. El món no és una pel·lícula de Disney. Mentre *Podemos* era creat artificialment, altres érem perseguits criminalment.

3- *Podemos* és la peça clau per matar la Independència amb un somriure: mentre estem distrets amb Ciudadanos i el PP, amb la farsa de fer que no hi hagi govern a Espanya i amb fer córrer que és per el fet que *Podemos* exigia el referèndum, els farà pujar com l'escuma a Catalunya. I com no hi haurà candidatura conjunta, doncs guanyarà *Podemos* i el Procés estarà encara més tocat. Espanya té *Podemos* i controla ERC, CDC, CUP, l'ANC i els mitjans de comunicació pretesament independentistes.

RESUM DE LA SITUACIÓ DEL PROCÉS A ABRIL DE 2016

Mitjançant els seus infiltrats i col·laboracionistes, Espanya ha impedit que féssim i guanyéssim un referèndum al 2014, fent impossible la seva celebració gràcies a la pregunta trampa.

Separant CUP de Junts pel Sí, Espanya ha impedit una llista única que declarés la Independència si treia 68 escons i impedit que els partits que controla declarin la Independència.

Espanya ha col·laborat, mitjançant infiltrats com Joan Vives, o perfils falsos a les xarxes, a fer créixer la CUP en perjudici de Junts pel Sí. El gruix de les bases independentistes està cansat i desorientat, perdent gas.

Espanya es prepara per rebentar el procés escenificant un trencament entre els seus infiltrats a les CUP i els seus infiltrats a Junts pel Sí. Això obre les portes al creixement de *Podemos* i a la mort del Procés.

Com podem doncs ser independents? Cal partir de la base que Espanya és més poderosa perquè és estat i té serveis secrets. Per tant és imprescindible entendre que lo normal és que tingui una estratègia dominant perquè hi hagi 0% de possibilitats que siguem independents. Aquesta estratègia dominant és l'engany, la infiltració. Si tot el que estíem treballant per a ells, no podem guanyar. Per això cal buscar camins inesperats per desmuntar l'engany.

DESMUNTAR LA PIRÀMIDE ESPANYOLA PER CONSTRUIR EL MULTINIVELL CATALÀ

Arribats a aquest punt ja hauríem d'estar d'acord en el següent: Espanya té estructurada una piràmide on controla obertament-o-secretament tot: partits unionistes, partits independentistes, mitjans de comunicació unionistes, mitjans de comunicació independentistes, lobbys unionistes, organitzacions independentistes, electorat unionista, electorat independentista enganyat...

Per tant, l'única manera de poder ser independents és desmuntar les organitzacions i partits independentistes per construir una nova organització no controlada per Espanya i no susceptible de ser infiltrada: el multi-nivell català.

Cal anar informant de la situació real del Procés a persones independentistes que, en trobar-se sotmeses a fidelitat a partits, a mitjans de comunicació o a organitzacions controlades per Espanya, actualment en realitat no són útils a la Independència.

Si som 2 milions d'independentistes i cadascú és un maó col·locat a falses torres independentistes, cal recuperar els maons que són a CDC, ERC, CUP o ANC i que en aquest moment no són útils. Perquè els líders de les organitzacions han estat infiltrats, i quan més rellevant sigui aquest maó en les estructures a desmuntar, més ràpid serà aquest Procés.

COM DECLARARÀS TU LA INDEPENDÈNCIA DE CATALUNYA?

MULTINIVELL APLICAT A LA POLÍTICA: REVOLUCIÓ MERITOCRÀCIA BLINDADA A LA INFILTRACIÓ

Arribats a aquest punt, ja hem aclarit que res del que està organitzat a Catalunya ens portarà a la Independència perquè està controlat pels nostres enemics. Per tant ens hem de dotar de nous mecanismes i organitzacions per reorientar, organitzar i unir la majoria independentista per tal d'obtenir la Independència, i ho hem de fer sense comptar amb diners, ni mitjans de comunicació, ni partits i ni amb les organitzacions actuals.

I hem d'impedir que siguem controlats com ha passat amb totes les organitzacions i partits polítics a Catalunya des de sempre. El model proposat és el multinivell aplicat a la política.

El multinivell es un model d'organització del qual en formen part molts milions de persones al món. Empreses tan conegudes com *Herbalife*, *Amway* i altres són empreses multinivell. El multinivell permet oferir productes o serveis directament al consumidor final evitant costos de distribució, de personal i de publicitat, i competir amb empreses tradicionals poderoses en el seu sector.

Malauradament, com passa amb tot, aquest model, que presenta aquests avantatges, té problemes que fan que pugui donar lloc a enganys, sobretot a aquelles persones que hi posen diners i que són incapaces de trobar persones per omplir els nivells per sota d'ells que els permeti recuperar la inversió. També tenen l'inconvenient de com fer arribar el producte als nivells inferiors i, en sentit contrari, com fer arribar els ingressos cap als nivells superiors.

Feliçment, cap dels inconvenients que poden predicar-se dels multinivells mercantils està present en aquest Multinivell per la Independència. Aquí l'única cosa que ha de circular és la veritat que ens ha estat ocultada. I la il·lusió per la Independència i per un futur millor per a nosaltres mateixos i pels nostres fills. No hi ha diners, no hi ha possibilitat d'engany, no hi ha logística complicada. No cal res d'això.

Ser comercial: sols cal organitzar una piràmide per fer que la veritat que algunes persones (per experiència, per esforç o de casualitat han descobert abans) arribin al darrer racó de Catalunya. No podria ser més fàcil. Fins i tot es pot fer anònimament.

COM HO FAREM: DETALL NUMÈRIC

Quan ens posem en marxa ha de ser amb la certesa d'obtenir la Independència. Hem de ser la majoria social que garanteixi que els polítics al Parlament declarin la Independència, o bé substituir-los per una llista del poble que la declari. La piràmide de la Independència s'estructura de la següent manera:

- 1.- al nivell 0 hi ha 50 persones que són les que han percebut en primer lloc l'estafa del procés
- 2.- a partir del nivell 1 hi entren tres persones a cada braç, és a dir, per cada persona que ja hi és. Així:
 - 2.1.- al nivell 1 hi ha 150 persones
 - 2.2.- al nivell 2, 450 persones
 - 2.3.- al nivell 3, 1.350 persones
 - 2.4.- al nivell 4, 4.050 persones
 - 2.5.- al nivell 5, 12.150 persones
 - 2.6.- al nivell 6, 36.450 persones
 - 2.7.- al nivell 7, 109.350 persones
 - 2.8.- al nivell 8, 328.050 persones
 - 2.9.- al nivell 9, 984.150 persones
- 3.- Total: 1.476.200 persones

1 milió i mig de persones informades, organitzades i coordinades per a la Independència!!!

Evidentment, no tots els nivells es completaran al 100%. Però també hi haurà un nivell 10 per a persones que s'activin sense contacte directe amb ningú de la piràmide (per exemple, via web des del primer moment) i aquest nivell permet ubicar 3 milions de persones més.

Algunes branques caldrà podar-les en l'inevitable moment que els agents dels serveis secrets espanyols comencin a infiltrar-nos com fan i faran sempre fins que siguem independents. Però el sistema multinivell permetrà ser efectiu en la detecció dels infiltrats rebentadors, doncs tothom que pengi d'una branca que comenci a fer coses rares serà mirat amb lupa.

L'objectiu de mínims és de 150.000 persones, que s'assoleix al nivell 7. Si arribem a 150.000, hem guanyat perquè serem la organització més gran a Catalunya i, per tant, no ens poden negar els mitjans de comunicació. I si arribem als mitjans de comunicació que ara estan al servei de silenciar la veritat i d'impedir la Independència anestesiant independentistes, la veritat arribarà a tots els catalans. I quan la veritat arribi a tots els catalans, tu declararàs la Independència directa o indirectament.

DECLARACIÓ UNILATERAL D'INDEPENDÈNCIA PER PART DELS ACTUALS MEMBRES DEL PARLAMENT O BÉ LA SEVA SUBSTITUCIÓ PER UNA LLISTA ELECTORAL ÚNICA ENCAMINADA A OBTENIR 68 ESCONS EN UNES ELECCIONS QUE IMPOSAREM SI ENS HO VOLEN IMPEDIR

Un cop establert per la força del moviment independentista una mena d'**ASSEMBLEA NACIONAL CATALANA** (però purificada del seus vicis fundacionals: el control per part dels partits i l'afany de neutralitzar la Independència volen estupiditzar al poble):

a) Tu faràs arribar inequívocament als parlamentaris actuals la necessitat d'una declaració immediata d'Independència. No cal comptar-hi, però sempre hi ha la possibilitat que el creixement i la força que tu tindràs els faci voler salvar-se abans que la onada els passi per sobre, i canviïn el bàndol espanyol pel

bàndol català. Arribat el cas, improbable, com no tenim cap interès personal, ens empassarem l'orgull i farem veure que tot està bé, i celebrarem la Independència "agermanats".

b) Si es neguen, ja sigui directament o amb les tàctiques i evasives tan tristament típiques a Catalunya, llavors exercirem pressió insuportable fins que hagin de convocar eleccions a les que aquells que vulguin tenir l'honor de DECLARAR LA INDEPENDÈNCIA DE CATALUNYA podran concórrer en un llista única i amb la finalitat única de declarar la Independència un cop obtinguts els 68 escons. Després hi haurà noves Eleccions Constituents a les que tu (potser) no et presentaràs perquè tu ja hauràs fet la teva feina: portar Catalunya a la Independència i desmuntar la guerra bruta de l'Estat Espanyol que ha ocupat tots els nostres partits, organitzacions i mitjans de comunicació per impedir la Independència.

QUE HAS DE FER TU PER ASSOLIR i ACCELERAR LA INDEPENDÈNCIA

- difusió per tots els mitjans: e-mail, xarxes socials, fotocòpies, entrevistes personals, cartells...
- aportar informació de coses que reforcin l'estafa del procés: amenaces rebudes, infiltració de partits i associacions, coaccions...
- fer presentacions públiques per arribar a l'últim dels catalans
- posar locals o altres actius com impremta, filmació de vídeos, etc.
- contactes amb mitjans de comunicació nacionals i internacionals
- aportació de feina voluntària per tal de créixer com abans millor en àrees com administració, comptabilitat, artística, web màster, etc.
- suport financer directe o contactes per col·laborar en aquest camp
- aportació d'idees
- el que tu vulguis

LA INEVITABLE INDEPENDÈNCIA DE CATALUNYA LA DECLARARÀS TU!!!

L'estafa del Procés és massa gran i hi ha massa persones que ho saben. Per això quan tu estàs llegint aquest document, ja hem guanyat. Els espanyols d'Espanya i els seus infiltrats a Catalunya continuen ballant al saló d'aquest Titànic engany. Però l'iceberg de la veritat ja ha rebotat al ventre d'aquest cavall de Troia.

Ara es tracta de destapar-ho, quan abans millor, per que puguem ser independents i no d'aquí 30 anys, com els milions d'espanyols enganyats que van votar Felipe González sense saber que era un agent de la CIA i que fins ara no se n'han adonat.

Nosaltres serem independents. Tu pots ajudar-nos, quedar-te al marge a veure com ho fem o oposar-te al moviment. Però ningú pot impedir que guanyem.

COMPTEM AMB TU !!!!

VISCA CATALUNYA LLIURE !!!!

Barcelona, abril-maig de 2016

David Raventós

Correspondència: davidraventos1969@gmail.com